

Nr. C/904/10
van het arrest

Nr. 2010/2468
van het repertorium

Nr. 344 P 2008
van het parket-generaal

- urbanisatie

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen
12de kamer
recht doende in Correctionele Zaken,
verleent het volgende arrest:

Inzake van het Openbaar Ministerie

en

de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR,
bevoegd voor het volledige grondgebied van het
Vlaamse Gewest
waarvan de kantoren gevestigd zijn te 1210 Brussel
Koning Albert-II-laan 19/22

eiser tot herstel

vertegenwoordigd door Mr. _____, advocaat
bij de balie van _____

tegen

geboren te op
huisvrouw,
wonende te

beklaagde

aanwezig en bijgestaan door Mr. loco Mr.
, beiden advocaat bij de balie van

Beklaagd van:

Te ononderbroken tussen 1 november 1997
en 4 juni 2006:

In overtreding met artikelen 2, 99, 146, 147, 149, 153, 160, 161, 171, 197 en 204 van het decreet d.d. 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij artikel 2 van het decreet van 28 september 1999, artikelen 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, artikelen 4 en 10 van het decreet van 13 juli 2001, artikelen 2 en 3 van het decreet van 1 maart 2002, artikelen 6 en 7 van het decreet van 8 maart 2002, artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en artikelen 46, 47 en 48 van het decreet van 21 november 2003, de bij de artikelen 99 en 101 bepaalde handelingen, werken of wijzigingen hetzij zonder voorafgaande vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden op een terrein

- zijnde een woonhuis
- gelegen te
- grootte 17a 35ca
- ingeschreven op het kadaster te
- onder
- eigendom van

namelijk door het zonder vergunning in stand houden van een volledig nieuwe woning op een nieuwe fundering in landschappelijk waardevol bosgebied, na voorafgaandelijk een oude woning met aanhangsels en bijgebouwen te hebben afgebroken.

Gezien de overschrijving van de dagvaarding ten kantore van hypotheekbewaring te d.d. 10 januari 2007 nr.

het onroerend goed toebehorend aan
krachtens een akte van aankoop d.d. 20 november 1997 door notaris te

* * *

Gelet op de hogere beroepen ingesteld

- op 8 februari 2008 door beklagde tegen al de beschikkingen ten hare laste
- op 8 februari 2008 door het Openbaar Ministerie tegen alle beschikkingen op strafgebied

tegen het **vonnis**, op tegenspraak gewezen door 1 rechter op 6 februari 2008 door de correctionele rechtbank van Mechelen, 11^e kamer, dewelke als volgt heeft beslist:

Veroordeelt beklagde tot een geldboete van 1.000 euro verhoogd met 45 deciemmen, hetzij: 5.500,00 euro of een vervangende gevangenisstraf van 90 dagen.

Veroordeelt beklagde tot de kosten van de strafvordering belopend tot heden 125,07 EUR en legt aan de beklagde tevens een vergoeding op van 29,30 EUR.

Verplicht beklagde bovendien tot betaling van een bijdrage van 25 EUR + 45 deciemmen = 137,50 EUR tot de financiering van het Bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en occasionele redders.

De herstellvordering:

De rechtbank beveelt op vordering van de gemachtigde ambtenaar, thans Gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, het herstel van de plaats, nader omschreven in de betichting, in haar oorspronkelijk staat, door het slopen van de

volledige nieuwbouw met aanpalende klinkerverharding.

Het slopen van de constructie houdt in dat niet enkel de bovenbouw wordt afgebroken doch dat tevens de vloerplaat/funderingen worden verwijderd én de bodem in de oorspronkelijke staat wordt hersteld. Bovendien dienen alle afbraakmaterialen afgevoerd te worden.

Bepaalt de termijn van herstel op één jaar beginnend op de dag volgend op de dag waarop onderhavig vonnis in kracht van gewijsde is getreden.

Voor het geval de plaats niet vrijwillig in de vorige staat wordt hersteld binnen de gestelde termijn, beveelt dat de gemachtigde ambtenaar, thans Gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, of het college van Burgemeester en Schepenen van ambtswege in de uitvoering van het vonnis kan voorzien voor wat het herstel betreft, onder zijn leiding en toezicht van de eerste daartoe aangezochte gerechtsdeurwaarder, deze desnoods bijgestaan door de openbare macht.

Zegt dat wie het vonnis doet uitvoeren, gerechtigd is de van de herstelling van de plaats afkomstige materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een gekozen plaats.

Zegt voor recht dat de veroordeelde gehouden is tot alle uitvoeringskosten, te verminderen met de opbrengst van de verkoop van de materialen en voorwerpen. Verklaart de uitvoeringskosten invorderbaar op vertoon van een staat of afrekening, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter.

Zegt dat de herstelmaatregel wordt opgelegd onder verbeurte van een dwangsom van 250 euro per kalenderdag vertraging in het voltooid herstel van de plaats in de vorige staat en dit vanaf de dag volgend op de laatste dag van de gestelde hersteltermijn, zonder dwangsomtermijn in de zin van art. 1385 ger. wb.

* * *

Gelet op het arrest, op tegenspraak gewezen door het Hof van Beroep te Antwerpen, 12^e kamer op 18 maart 2009, waarbij als volgt werd beslist:

--

Omschrijving van de feiten

Conform de vordering van het Openbaar Ministerie, dient de tijdsbepaling der feiten gepreciseerd te worden als volgt:

"van 1 november 1997 tot 4 juni 2006"

...

Verklaart de hogere beroepen ontvankelijk;

Preciseert de tijdsbepaling der feiten zoals hiervoor gezegd;

Vooraleer verder recht te doen;

Legt de herstellvordering voor eensluidend advies voor aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid;

Heropent de debatten op de terechtzitting van woensdag 16 december 2009 om 9 uur;

De kosten

Houdt de beslissing omtrent de kosten voorlopig aan.

* * *

Gelet op het advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid neergelegd ter griffie van het Hof op 6 juli 2009.

* * *

I. Procedure

Gelet op de herneming van de zaak wegens de gewijzigde samenstelling van de zetel op de terechtzitting van 16 december 2009.

De heer Voorzitter doet verslag.

De eiser tot herstel wordt gehoord in zijn middelen, ontwikkeld door zijn raadsman, voornoemd.

Het Openbaar Ministerie wordt gehoord in zijn vorderingen.

De beklaagde wordt gehoord in haar middelen van verdediging, ontwikkeld door haar raadsman, voornoemd.

De neergelegde conclusies en stukken worden in het beraad betrokken.

Omschrijving van de feiten

Conform de vordering van het Openbaar Ministerie, dient de omschrijving der feiten geactualiseerd te worden als volgt:

"de feiten met ingang van 1 september 2009 thans strafbaar gesteld zijnde overeenkomstig de artikelen 93.1° a) en c), 146, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening zoals gewijzigd bij artikel 2 van het Decreet van 28 september 1999, de artikelen 16, 36, 38 en 64 van het Decreet van 26 april 2000, de artikelen 4 en 10 van het Decreet van 13 juli 2001, de artikelen 2 en 3 van het Decreet van 1 maart 2002, de artikelen 6 en 7 van het Decreet van 8 maart 2002, de artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het Decreet van 4 juni 2003 en de artikelen 46, 47 en 48 van het Decreet van 21 november 2003 en laatst bij de artikelen 36, 50, 53, 54, 55, 56, 61 en 95 van het Decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid van 27 maart 2009 (B.S. 15.05.2009)

en

de feiten bij toepassing van de artikelen 110 en 111 van boek XIV van het Decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid van 27 maart 2009 (B.S. 15.05.2009) met ingang van 1 september 2009 eveneens omschreven als een inbreuk op de

artikelen 4.2.1.1° a) en c) en strafbaar gesteld bij de artikelen 6.1.1.1°, 6.1.41.§1, 6.1.42, 6.1.43, 6.1.44, 6.1.46 en 6.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (Besluit van de Vlaamse Regering houdende coördinatie van de Decreetgeving op de ruimtelijke ordening d.d. 15 mei 2009 (B.S. 20.08.2009))".

De feiten op zich zijn hierdoor niet gewijzigd.

De beklaagde werd hiervan in kennis gesteld en heeft de gelegenheid gekregen haar verweermiddelen desbetreffend naar voren te brengen.

II. Motivering ten gronde

Op strafrechtelijk gebied

1. Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het Hof, en door de stukken van het dossier, is de schuld van de beklaagde aan de haar ten laste gelegde feiten zoals hiervoor gepreciseerd en geactualiseerd bewezen gebleven.

Hiervoor wordt verwezen naar de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter, welke door beklaagde in hoger beroep niet weerlegd wordt en door het Hof wordt beaamd en overgenomen.

2. Het kwetsieuze pand is gelegen in ruimtelijk kwetsbaar gebied nl. landschappelijk waardevol bosgebied.

3. De Hoge Raad voor het Herstelbeleid verleende op 19 juni 2009 een niet-eensluidend advies.

Dit advies, verleend op grond van artikel 198bis DRO, is niet bindend, noch voor de herstellvorderende overheid, noch voor de bodemrechter.

In het decreet van 18 mei 1999 werd in Titel I algemene bepalingen onder de rubriek "Adviesorganen" een afdeling 4 ingelast de "Hoge raad voor het Herstelbeleid". De éénsluidende adviezen met betrekking tot de verzoeken bedoeld in art. 198bis DRO zijn geen bestuursbeslissingen die kunnen worden genomen ten aanzien van een persoon d.w.z. éenzijdige beslissingen die de rechtspositie van een persoon kunnen wijzigen. Het zijn louter adviezen en de rechter behoudt zijn volledige beoordelingsbevoegdheid omtrent de gevorderde herstelmaatregel hetgeen impliceert dat de rechter de mogelijkheid heeft om de herstellvordering te beoordelen op zijn wettigheid ongeacht of de Hoge Raad een éénsluidend dan wel

andersluidend advies geeft omtrent het toekennen van de herstellvordering. Derhalve dient het Hof deze adviezen niet te toetsen aan hun wettigheid in de zin van art. 159 GW en aan de algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Er is geen schending van de rechten van verdediging nu beklaagde ter terechtzitting al haar middelen en argumenten m.b.t. dat advies heeft kunnen doen gelden.

4. Het niet-eensluidend advies is enkel gesteund op het niet doen van een analyse van de ruimtelijke impact en omgevingshinder van de vroegere en de huidige constructie en de onderlinge vergelijking ervan.

Vastgesteld wordt evenwel dat er geen geldige stedenbouwkundige vergunning werd bekomen voor het plaatsen van een volledige nieuwbouw en dat de verkregen vergunning tot verbouwing van de woning op meerdere essentiële punten met de voeten werd getreden.

Hier werd het oude bestaande gebouw volledig gesloopt en vervangen door een nieuwbouw. Dat de afmetingen van het oude gebouw zouden gerespecteerd zijn of dat de stabiliteit vereist zou hebben dat alle bestaande muren werden afgebroken is daarbij irrelevant. Er dient immers vastgesteld dat het bestaande gebouw in goede staat werd geacht om te kunnen spreken van 'woning' en het 'verbouwen' ervan. Alle latere vergunningsaanvragen werden geweigerd. Desondanks deed men bewust en op eigen risico verder, wat, zoals de eerste rechter terecht vaststelde, wijst op kwade trouw. Er is ter zake dan ook geen sprake van een overmachtsituatie.

Uit de verklaringen van beklaagde, de aannemer en de architect en het plan voor het verbouwen van een woning blijkt dat minstens ook gedeelten van de fundering vervangen en vernieuwd werden (stukken 18 - 22, dossier beklaagde kft 9). De fundering werd overigens vergroot met een betonplaat van 12,40 x 3,80 m.

5. De omstandig gemotiveerde herstellvordering van 19 november 2004 is zowel intern als extern wettig en beoogt, binnen de weerhouden feiten, op gepaste, aangepaste doch noodzakelijke wijze het herstel van de gevolgen van het door de beklaagde gepleegde misdrijf. Zij steunt op motieven van goede ruimtelijke ordening en is niet kennelijk onredelijk.

6. De constructie is volledig onverenigbaar met de bestemming van het hele gebied, zijnde landschappelijk waardevol bosgebied. De woning is door het aanleggen van een terras (12,40 x 3,80 m) bijna verdubbeld in volume en derhalve zeer storend voor de omgeving. In bosgebied mogen enkel gebouwen worden toegelaten voor zover noodzakelijk voor de exploitatie van en het toezicht op de bossen, evenals jagers- en/of vissershutten die niet voor bewoning bestemd zijn. Door de huidige constructies wordt de ruimtelijke ordening in het landschappelijk waardevol bosgebied en de schoonheidswaarde en de openheid van het landschap ernstig geschaad.

De gevorderde herstelmaatregel vindt derhalve steun in de elementen van het dossier en de aangevoerde motieven.

7. Dat beklagde er louter een andere visie op na houdt is niet dienend en de ingeroepen beweringen zijn alleszins niet vanaard om het Hof anders te doen beslissen.

8. Nu door de stedenbouwkundig inspecteur geen vordering tot meerwaarde gesteld wordt, kan het Hof geen andere dan de gevorderde herstelmaatregel bevelen. Het bestuur heeft de beleidsvrijheid bij de keuze van de gevorderde herstelmaatregelen doch dergelijke keuze komt niet aan de rechter toe. Het behoort de rechter niet de opportuniteit van het beleid van de overheid te beoordelen. De stedenbouwkundig inspecteur geeft duidelijk te kennen dat de huidige constructie ter plaatse niet kan worden gedoogd omdat daardoor de goede ruimtelijke ordening ernstig in het gedrang komt. Hierdoor geeft hij impliciet te kennen geen meerwaardevordering te willen toepassen. Hij is bovendien niet verplicht de meerwaardevordering te nemen. Derhalve wanneer, zoals te dezen, geen vordering betreffende de meerwaarde aanhangig is, kan het Hof die herstelmaatregel niet ambtshalve bevelen.

9. De huidige herstellvordering strekt ertoe de onrechtmatige toestand ingevolge het bewezen misdrijf van instandhouding in hoofde van de beklagde te doen verdwijnen en is noodzakelijk om de gevolgen van dat misdrijf ongedaan te maken.

De herstellvordering zoals nu gesteld en gehandhaafd brengt voor de beklagde geen onredelijke last mee die het voordeel dat voor de ruimtelijke ordening zou ontstaan zou overstijgen. Er is dan ook geen schending van artikel 8 EVRM.

De uitoefening ervan maakt dan ook in hoofde van de stedenbouwkundig inspecteur geen rechtsmisbruik uit.

10. Er is in deze zaak door de overheid onmiddellijk opgetreden en op een constante en ongewijzigde manier gehandeld geworden. Beklaagde heeft zelf de procedure gerekt door telkens op administratief vlak te procederen. De strafrechtelijke procedure heeft een normaal verloop gekend. Er is dan ook geen overschrijding van de redelijke termijn vast te stellen.

In tegenstelling tot wat beklagde lijkt voor te houden is de herstellvordering geen straf. Er is hier overigens geen toepassing te maken van het leerstuk voortkomend uit het arrest van 27 november 2007 van het EHRM, nu er geen overschrijding van de redelijke termijn vastgesteld wordt. Bovendien brengt de omstandigheid dat de herstelmaatregel van de afbraak een 'straf' zou zijn in de zin van de artikelen 6.1 EVRM en 14.1 IVBPR, enkel met zich dat de waarborgen van die bepalingen moeten worden in acht genomen, maar niet dat die maatregel in de Belgische wetgeving van strafrechtelijke aard is.

11. Het volledig herstel in deze zaak houdt derhalve in:

- het slopen van de volledige nieuwbouw met aanpalende klinkerverharding,
- het verwijderen van niet alleen de bovenbouw doch tevens de vloerplaat/funderingen,
- het herstel van de bodem in de oorspronkelijke staat,
- het legaal afvoeren van alle afbraakmaterialen.

12. De termijn voor het herstel wordt bepaald op 1 jaar vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest om de beklagde de nodige tijd te verschaffen om zich aan de haar bij dit arrest opgelegde verplichtingen te conformeren.

13. Het is gepast om een dwangsom op te leggen waarvan het bedrag dient bepaald op 250 EUR per dag vertraging indien niet vrijwillig door beklagde wordt overgegaan tot het herstel van de plaats in zijn vorige toestand, zoals boven aangegeven, en dit binnen de opgelegde hersteltermijn, met dien verstande dat die dwangsom zal verbeuren vanaf de eerste dag na de hoger vermelde hersteltermijn in zoverre het huidig arrest vooraf werd betekend. Dit houdt concreet in dat er geen dwangsomtermijn wordt toegestaan.

14. Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden met:

- de persoon van de beklaagde,
- de gelijkaardige strafrechtelijke voorgaanden,
- de omstandigheden en ernst van de feiten, die zoals de eerste rechter terecht stelde getuigen van een flagrante miskening van de normen van onze samenleving.

Daarom wordt de beklaagde bestraft met een geldboete van 500 euro te vermeerderen met de opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van 90 dagen om haar in de toekomst verder te ontraden zich aan dergelijke feiten schuldig te maken en haar ertoe aan te zetten de regels van de goede ruimtelijke ordening stipt na te leven.

De duur van de vervangende gevangenisstraf is aangepast aan de omvang van de geldboete.

OM DIE REDENEN:

HET HOF,

Het arrest is op tegenspraak,

Met toepassing van de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 38, 40 strafwetboek
- 44, 64, 65, 68 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van 29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66, 68, 71 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 2, 93.1°.a) en c), 146, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003, gew. art. 46, 47 en 48

decreet van 21 november 2003 en gew. art. 36, 50, 53, 54, 55, 56, 61, 95, 110 en 111 van het decreet 27 maart 2009

- 4.2.1.1°.a) en c), 6.1.1.1°, 6.1.41.§1, 6.1.42, 6.1.43, 6.1.44, 6.1.46 en 6.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 36 van de wet van 7 februari 2003
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 58 van het K.B. van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 91 van het K.B. van 12 december 1950
- 1385bis gerechtelijk wetboek

Na herneming van de zaak, het arrest d.d. 18 maart 2009 verder uitwerkend;

Op strafrechtelijk gebied

Het bestreden vonnis wijzigend;

Actualiseert en preciseert de feiten zoals gezegd (pagina's 5, 6-7);

Verklaart de beklaagde schuldig aan de haar ten laste gelegde feiten zoals gepreciseerd en geactualiseerd;

Veroordeelt de beklaagde wegens deze feiten tot:

- een geldboete van VIJFHONDERD EURO gebracht op TWEEDUIZEND ZEVENHONDERD VIJFTIG EURO door verhoging met 45 opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van NEGENTIG DAGEN;

Stelt vast dat de feiten gepleegd werden zowel voor als na 1 maart 2004;

Verplicht beklaagde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders een bedrag te betalen van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met 45 opdecimen en alzo gebracht op HONDERD ZEVENENDERTIG EURO en VIJFTIG CENT;

Legt aan de veroordeelde een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EURO;

De herstellvordering

Verklaart de herstellvordering gegrond;

Beveelt beklaagde de plaats in de oorspronkelijke staat te herstellen, hetgeen impliceert:

- het slopen van de volledige nieuwbouw met aanpalende klinkerverharding,
- het verwijderen van niet alleen de bovenbouw doch tevens de vloerplaat/funderingen,
- het herstel van de bodem in de oorspronkelijke staat,
- het legaal afvoeren van alle afbraakmaterialen,

binnen de termijn van EEN JAAR ingaande vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Beveelt, voor het geval de plaats niet binnen een jaar na het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest in de vorige staat wordt hersteld, en/of het strijdige gebruik niet binnen die termijn wordt gestaakt, zoals hiervoor gezegd, dat de stedenbouwkundige inspecteur, het college van burgemeester en schepenen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van de beklaagde;

Zegt dat de overheid die het arrest uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats of van de staking van het strijdig gebruik te verkopen, te vervoeren en te verwijderen;

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid die het arrest uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank;

Veroordeelt beklaagde, voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan, tot betaling aan de stedenbouwkundige inspecteur van een dwangsom van TWEEHONDERD VIJFTIG EURO per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre huidig arrest vooraf werd betekend;

De kosten

Laat de kosten van het hoger beroep van het Openbaar Ministerie ten laste van de Staat;

Veroordeelt de beklaagde tot de overige kosten van de strafvordering in beide aanleggen, deze voorgesloten door de openbare partij in totaal begroot op 235,94 euro.

Dit arrest is gewezen te ANTWERPEN door het
HOF VAN BEROEP, TWAALFDE KAMER,
samengesteld uit

Voorzitter,

Raadsheer,

Plaatsvervangend Raadsheer,

en op de openbare terechtzitting van

ZESENTWINTIG MEI TWEEDUIZEND EN TIEN

uitgesproken door Voorzitter

in aanwezigheid van Advocaat-generaal

met bijstand van Griffier